

Sygn. akt I 1 C 777/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 grudnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny

Sekcja do spraw rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Anna Stolarska

Protokolant: sekr. sąd. Tomasz Łukowicz

po rozpoznaniu w dniu 14 grudnia 2017 r. w Gdyni na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Spółki Akcyjnej z siedzibą we W.**

przeciwko **K. B.**

o zapłatę

I zasądza od pozwanej K. B. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. kwotę 262,76 zł (dwieście sześćdziesiąt dwa 76/100 złotych) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za okres od dnia 25 października 2016 roku do dnia zapłaty;

II zasądza od pozwanej K. B. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. kwotę 150,30 zł (sto pięćdziesiąt 30/100 złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 25 października 2016 r. złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. wniósł przeciwko K. B. o zapłatę kwoty 262,76 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania. W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 24 października 2016 r. zawarł umowę cesji wierzytelności z (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W., na podstawie której nabył wierzytelność w stosunku do pozwanej z umowy ubezpieczenia OC zawartej w dniu 29 stycznia 2015 r. o nr KM- (...) -A, dotyczącej pojazdu mechanicznego M. (...) 210 o numerze rejestracyjnym (...). Ponadto powód wskazał, iż pozwana nie uiściła wymaganej, na podstawie ww. umowy ubezpieczenia, raty składki ubezpieczeniowej. Nadto powód wyjaśnił, iż na wartość przedmiotu sporu składa się: zaległa rata składki ubezpieczenia OC w wysokości 233 zł oraz odsetki ustawowe od ww. raty składki w kwocie 29,76 zł naliczane od dnia 13 lutego 2015 r., tj. od dnia następnego po dniu płatności składki do dnia 24 października 2016 r., tj. dnia poprzedzającego wniesienia pozwu. Powód wskazał również, iż mimo wezwania pozwanej do zapłaty, pozwana do dnia wniesienia pozwu nie uregulowała zaległości.

/pozew - k. 2-4v/

W dniu 24 stycznia 2017 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie, w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 2024751/16, wydał nakaz zapłaty, orzekając zgodnie z żądaniem pozwu. Postanowieniem z dnia 21 marca 2017 r., wobec skutecznego wniesienia przez pozwaną sprzeciwu od ww. nakazu zapłaty, Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w Gdyni – zgodnie z właściwością ogólną.

/nakaz zapłaty z dn. 24.01.17 r. – k. 5, postanowienie z dn. 21.03.17 r. – k. 10)

Pozwana K. B. wniosła o oddalenie powództwa w całości jako bezzasadnego. Pozwana wskazała, iż nie zgadza się z żądaniem powoda, albowiem pojazd objęty umową ubezpieczenia posiadała jeden dzień, zakupiła go bowiem w dniu 14 maja 2014 r., zaś sprzedała w dniu 15 maja 2014 r. Nadto pozwana wskazała, że prawa i obowiązki wynikające z umowy ubezpieczenia przeszły na nowego nabywcę. Pozwana podała, iż informowała powoda o fakcie zbycia pojazdu, a nadto zwracała się o rekalkulację składki. Pozwana podniosła także zarzut przedawnienia roszczenia.

/sprzeciw – k. 5v., k. 56, protokół rozprawy z dnia 14 grudnia 2017 r. – k. 84-85/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 6 maja 2014 r. H. I. zawarł z (...) Spółką Akcyjną V. (...) z siedzibą w W. umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów o nr KM- (...) na okres od dnia 7 maja 2014 r. do dnia 6 maja 2015 r. Ochroną ubezpieczeniową na podstawie zawartej umowy ubezpieczenia OC został objęty pojazd mechaniczny marki M. (...) 210 o nr rej. (...). Składkę ubezpieczenia OC określono na kwotę 467 zł, zaś (...) na kwotę 30 zł. Płatność składki miała nastąpić gotówką w dwóch ratach, przy czym pierwszej w kwocie 264 zł płatnej do dnia 6 maja 2014 r., drugiej natomiast w kwocie 233 zł, płatnej do dnia 6 listopada 2014 r.

okoliczność niesporna, a nadto potwierdzenie ubezpieczenia OC – k. 19.

W dniu 14 maja 2014 r. H. I. dokonał na rzecz K. B. sprzedaży pojazdu M. (...) 210 o nr rejestracyjnym (...) za kwotę 3.000 zł.

okoliczność niesporna, a nadto umowa kupna-sprzedaży z dnia 14.05.2014 r. – k. 6; k. 21

W dniu 15 maja 2014 r. K. B. zbyła na rzecz Zakładu (...) pojazd M. (...) 210 o nr rejestracyjnym (...) za kwotę 3.500 zł.

okoliczność niesporna, a nadto Faktura Nr (...) z dnia 15.05.2014 r.

W dniu 24 października 2016 r. pomiędzy (...) Spółką Akcyjną V. (...) z siedzibą w W. (zbywcą) a (...) Spółką Akcyjną z siedzibą we W. (nabywcą) doszło do zawarcia umowy sprzedaży wierzytelności.

okoliczność niesporna, a nadto umowa sprzedaży wierzytelności – k. 29-34v

W dniu 26 października 2016 r. (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. sporządził skierowane do K. B. zawiadomienie o przelewie wierzytelności wynikającej z umowy ubezpieczenia zawartej z (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. stwierdzonej polisą o nr KM- (...) -A.

okoliczność niesporna, a nadto zawiadomienie o przelewie wierzytelności – k.23

W dniu 26 października 2016 r. (...) S.A. sporządził wezwanie do zapłaty, adresowane do K. B., kwoty 262,80 zł wynikającej z polisy (...) -A. W wezwaniu tym wskazano, iż na kwotę zadłużenia składają się kwoty: 233,00 zł tytułem należności głównej i 29,80 zł tytułem odsetek ustawowych za okres od dnia wymagalności roszczenia – tj. od dnia 12 lutego 2015 r. do 26 października 2016 r., a także dalsze odsetki ustawowe liczone od dnia 26 października 2016 r. do dnia zapłaty.

okoliczność niesporna, a nadto wezwanie do zapłaty – k. 25-26

W dniu 16 czerwca 2015 r. K. B. za pośrednictwem poczty elektronicznej W. Z. zwróciła się do Centrum (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W.

o rozliczenie składki za jeden dzień posiadania pojazdu przesyłając w załączeniu umowę kupna sprzedaży z dnia 14 maja 2014 r. zawartą pomiędzy H. I. i K. B., a także dowód zbycia pojazdu – Fakturę o nr (...) z dnia 15 maja 2014 r.

Okoliczność niesporna, a nadto wydruk wiadomości e-mail z dnia 16 czerwca 2015 r., k.57-61

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wymienionych dowodów z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których zarówno autentyczność, jak i prawdziwość w zakresie twierdzeń w nich zawartych, nie budziła wątpliwości Sądu, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary, tym bardziej, że nie były one kwestionowane w zakresie ich mocy dowodowej przez żadną ze stron.

Przy ustalaniu stanu faktycznego Sąd wziął również pod uwagę zeznania pozwanej K. B., jak również zeznania świadka W. Z. złożone m.in. na okoliczność daty i formy poinformowania poprzednika powoda o zbyciu pojazdu stanowiącego przedmiot umowy obowiązkowego ubezpieczenia OC. Zeznania te jako logiczne i konsekwentne Sąd uznał za wiarygodne w części w jakiej miały one znaczenia dla rozstrzygnięcia.

Powód domagając się zasądzenia od pozwanej kwoty wskazanej w pozwie powoływał się na umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów

o nr KM- (...) z dnia 6 maja 2014 r. zawartą na okres od dnia 7 maja 2014 r. do dnia 6 maja 2015 r. pomiędzy H. I. a (...) Spółką Akcyjną V. (...) z siedzibą w W.. Powód wskazywał, że pozwana na którą wraz z nabyciem pojazdu w dniu 14 maja 2014 r. przeszedł obowiązek zapłaty drugiej raty składki w kwocie 233 zł nie uiściła ww. należności, którą to wierzytelność powód nabył na podstawie umowy cesji wierzytelności zawartej

z poprzednim wierzycielem w dniu 24 października 2016 r. Podstawę prawną żądania powoda stanowił więc art. 805 § 1 k.c. i art. 509 k.c.

Pozwana wskazywała na fakt nabycia w dniu 14 maja 2014 r. pojazdu M. (...) 210 o nr rejestracyjnym (...), powołując się jednocześnie na fakt zbycia ww. pojazdu w dniu następującym po dniu zakupu – tj. w dniu 15 maja 2014 r. Pozwana powołując się na przejście praw i obowiązków wynikających z umowy ubezpieczenia na nowego nabywcę pojazdu, kwestionowała fakt swego obowiązku zapłaty składki w pełnej wysokości, czując się zobowiązaną do zapłaty jedynie jej części – odpowiadającej wymiarowi 1 dnia, który upłynął pomiędzy nabyciem przez pozwaną ww. pojazdu od H. I. i zbyciem pojazdu. Pozwana podniosła, iż informowała powoda o fakcie zbycia pojazdu, zwracając się o rekalkulację wysokości składki, nadto podniosła zarzut przedawnienia roszczenia.

Wobec powyższego Sąd w pierwszej kolejności badał zarzut przedawnienia roszczenia, jako zarzut najdalej idący.

Zgodnie z art. 118 k.c., jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata. W myśl art. 819 § 1 k.c. roszczenia z umowy ubezpieczenia przedawniają się z upływem lat trzech. Zgodnie natomiast z art. 120 § 1 k.c. bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne.

Wymagalność roszczenia, którego dochodzi powód w niniejszej sprawie, nastąpiła w dniu 7 listopada 2014 r. - następującym po dniu, w którym upłynął termin płatności raty składki. Pozew w niniejszej sprawie złożono do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie w dniu 25 października 2016 r., tj. przed upływem biegu trzyletniego okresu przedawnienia. Podniesiony przez pozwaną zarzut przedawnienia uznać należało więc za niezasadny.

Kolejno zważyć należało, iż niniejszej sprawie poza sporem pozostawało, iż pozwana K. B. w dniu 14 maja 2014 r. nabyła pojazd M. (...) 210 o nr rejestracyjnym (...) i że w momencie jego nabycia obowiązywała umowa ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych zawarta

z poprzednikiem powoda – (...) Spółką Akcyjną V. (...) z siedzibą w W. przez dotychczasowego właściciela pojazdu H. I.. Zgodnie z treścią tej umowy poprzednik powoda miał obowiązek świadczyć ochronę ubezpieczeniową w okresie

od dnia 7 maja 2014 roku do dnia 6 maja 2015 roku, zaś ubezpieczony – posiadacz pojazdu miał obowiązek zapłacić ubezpieczycielowi należną składkę ubezpieczeniową. Płatność składki miała nastąpić gotówką w dwóch ratach, przy czym pierwszej w kwocie 264 zł płatnej do dnia 6 maja 2014 r., drugiej natomiast w kwocie 233 zł, płatnej do dnia 6 listopada 2014 r. Do dnia 14 maja 2014 r. dotychczasowy właściciel pojazdu – H. I. uregulował jedynie pierwszą z rat.

Nadto niespornym w niniejszej sprawie pozostawało również, iż w dniu 15 maja 2014 r. pozwana K. B. zbyła przedmiotowy pojazd nie regulując wobec (...) Spółki Akcyjnej V. (...) z siedzibą w W. drugiej raty składki w kwocie 233 zł.

Spór pomiędzy stronami sprowadzał się do ustalenia, czy pozwana, wobec zbycia pojazdu po jednym dniu od daty jego nabycia zobowiązana była do zapłaty na rzecz powoda należności z tytułu drugiej części składki, a jeżeli tak to w jakiej wysokości.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

W świetle art. 823 § 1 i 2 k.c., w razie zbycia przedmiotu ubezpieczenia prawa z umowy ubezpieczenia mogą być przeniesione na nabywcę przedmiotu ubezpieczenia. Przeniesienie tych praw wymaga zgody ubezpieczyciela, chyba że umowa ubezpieczenia lub ogólne warunki ubezpieczenia stanowią inaczej. W razie przeniesienia tych praw, na nabywcę przedmiotu przechodzą także obowiązki, które ciążyły na zbywcy, chyba że strony za zgodą ubezpieczyciela umówiły się inaczej. Pomimo tego przejścia obowiązków zbywca odpowiada solidarnie z nabywcą za zapłatę składki przypadającej za czas do chwili przejścia przedmiotu ubezpieczenia na nabywcę.

Nadto, zgodnie z art. 32 ust. 1 i 4 Ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (t.j. Dz.U. 2013.392) posiadacz pojazdu mechanicznego, który przeniósł prawo własności pojazdu, jest obowiązany do przekazania posiadaczowi, na którego rzecz przeniósł prawo własności pojazdu, potwierdzenia zawarcia umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych oraz do powiadomienia na piśmie zakładu ubezpieczeń, w terminie 14 dni od dnia przeniesienia prawa własności pojazdu, o fakcie przeniesienia prawa własności pojazdu i o danych posiadacza, na którego przeniesiono prawo własności pojazdu. Posiadacz pojazdu mechanicznego, na którego przeniesiono prawo własności pojazdu ponosi odpowiedzialność wobec zakładu ubezpieczeń za zapłatę składki należnej za okres od dnia, w którym nastąpiło przeniesienie na niego prawa własności pojazdu. Posiadacz pojazdu mechanicznego, który przeniósł prawo własności tego pojazdu, ponosi solidarną odpowiedzialność z posiadaczem pojazdu, na którego przeniesiono prawo własności pojazdu, za zapłatę składki należnej zakładowi ubezpieczeń za okres od dnia przeniesienia prawa własności do dnia powiadomienia przez niego zakładu ubezpieczeń o okolicznościach, o których mowa w ust. 1.

Pozwana składając w poczet materiału dowodowego akt niniejszej sprawy, wydruki wiadomości e-mail z poczty elektronicznej swego konkubenta - W. Z., wykazała że w dniu 16 czerwca 2015 r. zwróciła się do Centrum (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. przesyłając w załączeniu umowę kupna-sprzedaży z dnia 14 maja 2014 r. zawartą pomiędzy H. I., a także Fakturę o nr (...) z dnia 15 maja 2014 r. Nadto pozwana wykazała, że pismem z dnia 2 lipca 2015 r. złożyła wniosek o rekalkulację składki polisy za jeden dzień posiadania pojazdu.

W świetle okoliczności faktycznych ustalonych w niniejszej sprawie, uznać należało, iż pozwana uchybiła obowiązkowi powiadomienia zakładu ubezpieczeń (poprzednika powoda) w terminie 14 dni od dnia przeniesienia prawa własności pojazdu, o fakcie przeniesienia prawa własności pojazdu i o danych posiadacza, na którego przeniosła prawo własności pojazdu. Zważyć należało, iż od dnia w którym pozwana zbyła pojazd, do dnia w którym poinformowała o tym fakcie zakład ubezpieczeń minął ponad rok, w tym czasie zaś – w dacie 6 listopada 2014 r. roszczenie stało się wymagalne w całości, a więc w kwocie 233 zł. W tych okolicznościach wniosek o rekalkulację polisy złożony po dniu, w którym całość składki powinna zostać opłacona poprzednikowi powoda był bezprzedmiotowy.

Zdaniem Sądu pozwana, która jak twierdzi zajmuje się autohandlem powinna działać z dołożeniem należytej staranności, a więc w ustawowo przewidzianym terminie przekazać zbywcy, na którego rzecz przeniosła prawo

własności pojazdu, potwierdzenia zawarcia umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jak również poinformować zakład ubezpieczeń o fakcie zbycia pojazdu, składając jednocześnie wniosek o rekalkulację składki, w czasie gdy był on możliwy do zrealizowania.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego jasno wynika, iż pozwana o fakcie zbycia pojazdu poinformowała zakład ubezpieczeń nie wcześniej niż w dacie 16 czerwca 2015 r. Twierdzenia pozwanej, jakoby informowała wcześniej poprzednika powoda o zmianie właściciela pojazdu, uznać należało za nieudowodnione, bowiem nieoparte żadnym z dowodów znajdujących się w aktach sprawy. Wskazać jednocześnie należy, że to na pozwanej jako wywodzącej z tegoż zdarzenia skutki prawne spoczywał ciężar dowodu w tym zakresie, któremu to ciężarowi pozwana nie sprostała.

W związku z powyższym, w ocenie Sądu, zachodziły przesłanki do obciążenia pozwanej zapłatą składki należnej zakładowi ubezpieczeń (poprzednikowi powoda) po zbyciu przez nią prawa własności pojazdu, wobec braku powiadomienia zakładu ubezpieczeń o zbyciu samochodu, przynajmniej do dnia w którym wymagalności roszczenia.

Za dopuszczalne należało uznać kapitalizację odsetek ustawowych dokonaną przez stronę powodową od chwili stwierdzenia wymagalności roszczenia – tj. od dnia 12 lutego 2015 r. do chwili złożenia pozwu i żądanie od tak ustalonej kwoty odsetek ustawowych po tej dacie (art. 482 § 1 k.c.). W rezultacie rozstrzygnięto w tym zakresie zgodnie z żądaniem pozwu.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 32 ust. 4 Ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (t.j.: Dz. U. 2013.392) art. 805 k.c. w związku z art. 509 k.c. - orzeczono jak w punkcie I wyroku.

Orzeczenie o kosztach zawarte w punkcie II wyroku znajduje uzasadnienie w treści art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 k.p.c. Na zasądzoną stronie powodowej kwotę 150,30 zł złożyły się odpowiednio kwoty: 30,00 zł opłaty sądowej, 120 zł kosztów zastępstwa procesowego i 0,30 zł tytułem opłaty manipulacyjnej związanej z elektronicznym postępowaniem upominawczym. Pozwana przegrała sprawę i powyższą kwotę należało przyznać od niej powodowi.